

מסורת הש"ס

בצבור חסד מישפתי: בצבחהם שפתי.
בצבור נבצור בצמה דברתי חלל יקישמו
בצבור ארס לקדושה אחרת חלל דברתי
בצבור ארס כלום: בצבנן. שאפי
נעודו בצבנן לא יוכל לקדושה
אחרת: מציבורם כלל
בצבור שמואל הוה: יכיל אף ודל כל
שפתי. שיהא מותר לשמוע
לקדושה אחרת נעודו בצבנן: חל אף
בצבור אף חלק. דבצבור התרחקי כל
היהם הוה שצורר חלל לא שער

א) נסח אחרי עד עליהן ל"ב:
ב) שם דכל פורחא עד חילת
גליה ל"ב רש"י ונרסחו שכן
חילת: [ג] מתגל' ונח' ל"ב:
ד) רש"י ד"ה חלל. חלה. ח"ל
חלה: [ה] ד"ה כה. דחמא וד
ח"ל דחמא ח"ל וד:

[illegible]

[א] אמאי אין קדושה חלה עליהן קסבר רשב"ג
 [ב] ולדות קדשים בהוייתן הן קדושין דאי
 ס"ד ממעי אמן הן קדושין אמאי אין קדושה
 חלה עליהן הא תפסיתוהו קדושה דאמימיהו
 אלא ש"מ ולדי קדשים בהוייתן הן קדושין
 והאי תנא סבר ולדי קדשים ממעי אמן הן
 קדושין רת"ד אילי [ג] נאמר בכור לא
 יקדיש הייתי ואומר בכור לא יקדיש הקדשות
 ת"ל יאיש אותו אותו או אתה מקדיש אבל
 מקדיש אדם בכור הקדשות ועדיין אני אומר [ד]
 הוא לא יקדיש אבל יקדישוהו אחרים ת"ל
 בבהמה בבהמה עסקתי יכול לא יקדישו
 בבטן ת"ל אשר יבוכר לה' משיוכור כול' א'
 אתה מקדיש אבל אתה מקדיש בבטן יכול אף
 ולדי כל הקדשים כן ת"ל [ה] חלק אלמא
 ס"ל יולדי קדשים ממעי אמן הן קדושין [ו]
 רב עמרם רוב ששת אמר על הכבד עם יציאת
 רובו [ז] עולה עולה היו או יבכור היו עולה
 היו [ח] דכל פורתא ופורתא דקא נפיק הוא
 כליל או בכור היו דכל פורתא ופורתא דקא
 נפיק [ט] במילתיה הוא ל"א שכן קדושה חיילא
 עליה או דלמא בכור היו שכן קדושתו מרחם
 א"ל מאי רובינן [י] היינו דבעי אילפא
 אמר יעל הלשט עם גשירת רובו יהא תפסר

לָקֵט הָיוּ אוֹ הַפֶּקֶד הָיוּ לָקֵט הָיוּ שֶׁכֵּן קְדוּשָׁתוֹ
שֶׁכֵּן זֹכֵינ׳ בּוֹ עֲנִיִּים וְעֹשִׂירִים וְאִמֵּר אֲבִי מֵאֵ
תִּלְמִיד דְּבָרִי מִי שׁוֹמְעִים הֲלֵן דְּבָרִי מִי שׁוֹ
שֶׁל זֶה עוֹלָה וְהִיא שְׁלָמִים דְּבָרִי קִיָּמִים הִיא
וְלֵד יֵאָדָּם זֶה וְכָחִי שְׁלָמִים דְּבָרִי יִרְמֵי יֵאָדָּם יֵאָדָּם יֵאָדָּם
וְאִי אִפְשָׁר לִקְרוֹת שְׁנֵי שְׁמֹת כֹּאֲתָה דְּבָרִי קִיָּ
נִמְלָךְ וְאִמֵּר וְלֵדָה עוֹלָה הִיא זֶה וְלֵדָה שְׁלָמִים
מְעוֹבֵרֹת וְלֵדָה רָצָה בֶּה מִתְּכַפֵּר רָצָה בּוֹלֵדָה
שִׁירָיו מְשׁוּיָר יֵאָדָּם עוֹבֵר לֹא יֵדָּם אִמֵּר הָיָה
חֲטָאוֹת לְאַחֲרִיּוֹת רָצָה מִתְּכַפֵּר בֶּה רָצָה
אֲלֵעוֹר הִיא שְׁלָמִים וְלֵדָה עוֹלָה הִיא זֶה
יֵאָדָּם שִׁירָיו מְשׁוּיָר הִיא זֶה וְלֵדָה שְׁלָמִים הִיא
אִמֵּר רַב מְבַלָּא בֶּר מִנֵּה דִּהְיָה יֵאָדָּם הָיָה
שְׁלָמִים מִיָּתִיב יֵאָדָּם הָאִמֵּר יֵאָדָּם שִׁפְשַׁחְתּוֹ הִיא אֵת עֵ
יֵאָדָּם עוֹבֵרָה וְכֹתָה לֹא אִי אִמֵּרָה בְּשִׁלְמָא אִם שִׁי
מִשָּׁה וְכֹתָה לֹא יֵאָדָּם הָיָה לִיה כְּמִשְׁחָרֵר חֲצִי עֹבֵר

קדושה דודאי פשיטא לן אי אפקריה מקמי הכי ללל תהי
(זו. קו.) ודאי הואיל ובעדי הדדי תמו למחל דברי הכר
קדומין (וי) למה (זל) קר ונכסר הוא: **במתנא** **בסומר**.
קדושה הולך קדושה: **אכל** אי **אמר** היא **שלמים**. ברישא
ש שחי בלשמת לשלמים (ש) וי הדד אמר וילד עולה
הוייתן. **א** ולא במאי אמר הוי מילי בהקדשה ולבסוף
אכל במקדש מעוברת חשיב עובר לקביל קדושה **א**.
לא נא בתרין לולד: **ואילי** וי **אפשר** **לקרוי** **ב שמו**
אדם נתפס **א** הואיל ומתחלה בשמור היא שלמים לא
מילי בהקדשה ולבסוף נתעברה אכל הקדשה מעוברת
לא תחרות דמתכפר במיור שריש: **א** **שעירו**. לולד שלמ
קר אמר הוא כי לא משחי ליה נמי לאו קר אמר הוא
אלתא מעברת וילד שלמים דמתא אימיא נתחא ליה קדושה
אם שיערו משחיר דחשיב כבהמה בנפשי נפשה וכי לא שיערו
היה לא תיחש דשנפשא היא **א** דחשיב וילד היה זה **א**

אן שטן אלס קלערשע אהרע יבול און וועל כל
 אונזערע מיכאלס און יחזקאלס בעמי
 מלחמה קעגן קרושעס לויט זיין בעמ
 זעלען. דאס האט אים שוין קעגן זיין וועלען.
 אן העכער: קעגן אים שוין קעגן זיין שטימ
 אביי רבי הרב קרומען. נוצט טישע ווע
 מן יאט און שליסט דאס אביי רבי הרב הוואל
 און שטערט זיך בעדער זיין וועלען וועלען
 און וועלען וועלען וועלען וועלען וועלען

שניהם כך אציג שטעה ואמר בתולה היא יקרים זה היה אצמי שטעה ואמר קודם היה שלימים ביון שלא נתבטן בתולה לכן יאמרו (בהבהמה) ונשתייר בנה, ולא חשבו כולר חטאת דימות אלא שכינן אותה ורשימו משתייר, אמאי קרי לה וכל שלמים כלומר קדושה ע"י דאמר ה' מימלא לא קשא אם היתה עברתה בנה לז' נשתייר וזהו לית כמשתרי חציו

עין משפט
ור מצודה

ד א מ"י ס"ד מהלכות תמיד
הלכה יב:
ה ב מ"י שם הל' יג:
ו ב מ"י שם הל' יד:
ז ד מ"י ס"ד מהלכות תמיד
פגיוס הל' יד:
ח ו מ"י פט"ו מהל' מעה"ק
הלכה א:
ט ו מ"י ס"ד מהל' פסח"מ
הלכה ו:
י ט מ"י פ"ו מהלכות עבדים הל'
ה ע"ב:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטת מקובצת

[illegible]

ואמרו: (סו' יקריש א' כבור)
 ירשנו שום אדם לקדושה אחת
 לא יקריש אבל יקרישנהו אחרים
 ה להורות כי לפי' ראוי למחקר:
 כך נמחק: (לו' על בהמת חולין
 כל לשנות אותם לקדושה אחת
 והלא מנת אמו והר' (ספ' למיתה
 מ מכה קדושת: (ספ' רצה כו' עי'

הלך ואח"כ אמר וולדה עולה לא לבדה דעובר לאו ירך אמו הוא דאמר הרי זה ולד שלמים שימ' תעשה כמקנה לה לשחרור אחד